

Van de voorzitter

Tja en dan mag je zo maar de opvolger zijn van een voortreffelijk voorzitter als *Anton Leeuwenberg!* Hem kenmerkte kennis van zaken, bevoegdheid en met name humor. Vooral dat laatste kwam goed van pas in de jaarvergaderingen.

Anton initieerde het opzetten van een *website*. Een belangrijk communicatiemiddel. De site wordt door de leden nog niet veel gebruikt, doch dat komt wel. Een van de vragen op de site is of alle leden hun *mail adres* willen doorgeven zodat we kunnen communiceren via de mail en geen briefjes meer hoeven rond te brengen.

Een zeer belangrijke verdienste van Anton is de aanpassing door de gemeente van het begrip "*Peil*". Hoger bouwen dan eigenlijk toegestaan wordt hiermee in de toekomst tegengegaan. Als eerste proeve van bekwaamheid van het nieuwe bestuur werd een wijnproeverij georganiseerd. Gedacht werd dat dit een goede gelegenheid was elkaar als burens te ontmoeten. Edoch we hebben u onderschat. Er wordt waarschijnlijk al genoeg wijn geproefd. Gezien de belangstelling (er waren minder inschrijvingen dan bestuursleden) moesten wij helaas besluiten de proeverij niet door te laten gaan. In 2015 hebben we nieuwe kansen

We vinden het belangrijk dat we een goed contact hebben met de Gemeente. Het bestuur heeft van de gelegenheid gebruik gemaakt om bij de installatie van onze *nieuwe Burgemeester* Mirjam van 't Veld ons gezicht te laten zien en haar uit te nodigen voor een bezoek aan "de rand van haar Gemeente". Het bezoek staat gepland voor mei.

Met Harmina Muggen mocht ik een bezoek brengen aan *Wethouder Raat* (Vergunningen en Handhaving.) Het was een prettig gesprek waarbij het niet alleen ging om de kennismaking doch ook om ons voorstel te presenteren om de "Welstandscommissie" te ontbinden. Onze ervaring is dat deze commissie onvoldoende aan bestaande regels en voorschriften toetst doch zich een soort

dichterlijke vrijheid toekent om projecten goed of af te keuren. Ons voorstel voor een onpartijdige toetsing van projecten aan de hand van reeds bestaande heldere criteria werd goed ontvangen door de heer Raat. Voor de zomer van 2015 zal hij in gesprek gaan met de Raad over de wijze waarop bouwprojecten dienen te worden getoetst.

Ook de heer Raat gaf te kennen de "Amsteloever" te willen bezoeken. In een vergadering van Het dagelijks bestuur van het Groengebied Amstelland heeft het bestuur ingesproken om haar (afwijzende) standpunt te geven over de door AMVJ gewenste uitbreiding van haar *Golfbaan*.

Het Groengebied besloot de uitbreiding af te wijzen. Na afloop van de bijeenkomst werd ik hartelijk bedankt door de manegehoudster die het weiland voor haar paarden opgeofferd zag worden voor een "hole".

Om alle belanghebbenden bij de ontwikkeling van de toekomstplannen van Schiphol te betrekken is de zogenaamde *Omgevingsraad Schiphol* opgericht. Hierbij is ook aan de bewoners gedacht. Elke vereniging, belangengroep, etc. die zich richt op Schiphol of bijv. Leefbaarheid van de omgeving kwam in aanmerking om in deze Omgevingsraad zitting te nemen.

Ons Bestuur vond het van belang om kennis te hebben van de "Schipholplannen" en daarin mee te kunnen praten voor wat het met name de Buitenveldertbaan betreft. Meer dan 100 belangengroepen hebben zich gepresenteerd.

Om een lang verhaal kort te houden: de Vereniging Amsteloever werd in de persoon van de voorzitter als bewonersvertegenwoordiging voor de Buitenveldertbaan gekozen.

Peter Hesp

De schooltuintjes aan de Kalfjeslaan

Hoe hard hebben we niet tegen de komst van de schooltuintjes gevochten en nu ze er zijn is iedereen er toch wel tevreden over.

Eigenlijk is het toch een vreemd mechanisme dat gaat werken als “men” bestaande waarden of situaties wil veranderen. De hakken gaan in het zand! Zeker, het was een prachtig stukje natuur en je kon er zo fijn doorheen wandelen, maar de grootste weerstand werd denk ik opgeroepen door de voorgekookte, rigide besluitvorming van de overheden. Was dat kunstig gemaakte hek niet allang besteld voordat het definitieve besluit was gevallen? Ik bedoel maar!

Nu liggen de tuintjes er en hebben ze het eerste groeiseizoen achter de rug. Het is gemakkelijk om te zien hoe de kinderen vrolijk kwebbelend met de bus, op de fiets of lopend naar de tuintjes komen om daar hun eigen stukje grond te bewerken, maar ook om er in het schoollokaal les te krijgen in alles wat met moeder aarde te maken heeft. Want dat is het doel van deze “onderneming”, de kinderen leren wat er nodig is om planten te laten groeien en de samenhang daarvan met de hele natuur. In een schooltuinboek kunnen ze een teeltplan invullen en leren ze het gebruik van een

thermometer en regenmeter. Ook de grondsoorten en alle beestjes die erop en erin leven, de vogels, de dieren en de voedselkringloop komen erin aan de orde.

Bij Kees groeien de sperziebonen minder goed dan bij Angela. Hoe komt dat? En als er geogst wordt en Kees heeft niets, wat dan? Delen! Ook dat is leren. Ieder kind geeft zijn of haar stukje tuin aan met een zelf bedacht en gemaakt naambord en daar zijn hele artistieke bij. Onder be-

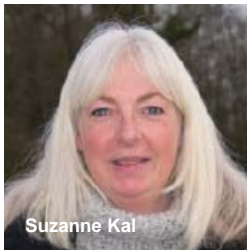

kwame leiding wordt de kinderen ook geleerd wat er met de opbrengst kan worden gedaan, bijvoorbeeld kruidenazijn maken en thee van munt en wat je met de geogste groente thuis kan doen. Opvallend is, dat kinderen hierdoor zelf meer willen gaan koken en makkelijker groenten gaan eten.

Het schooltuinwerk wordt vorm gegeven door 5 personen. Twee tuinlieden, Gerard Vlaming en Henk van den Akker, nemen de tuin voor hun rekening. Suzanne Kal, Katinka Mulder en Diewertje Smolenaars regelen het onderwijs. Suzanne Kal staat in de boeken als “Het coördinerend aanspreekpunt”. Dit is ambtelijke taal voor “Opperhoofd”.

Er groeit werkelijk van alles. Natuurlijk is er de obligate winterwortel wedstrijd. Wie heeft de

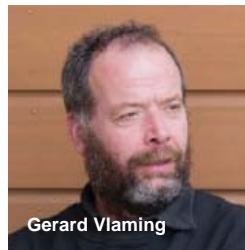
Suzanne Kal

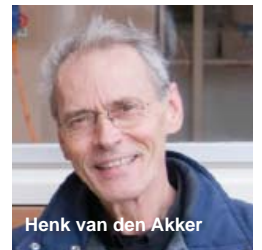
Katinka Mulder

Diewertje Smolenaars

Gerard Vlaming

Henk van den Akker

zwaarste. Maar ook zijn er allerlei kruiden en groenten, aardappelen, venkel, sperziebonen, Spaanse pepers en bonen. Het meest in het ooglopend zijn natuurlijk de bloemen en vooral de zonnebloemen die metershoog boven alles

uit steken. Het was mij al opgevallen dat deze op een bepaald gedeelte van de tuin veel hoger stonden dan op een ander deel. Van de molenaar die er met zijn neus boven op woont had ik al gehoord dat er drie keer grond was opgebracht en ook weer was weggehaald. Achteraf blijkt dat de gemeente kennelijk voor een dubbeltje op de eerste rij had willen zitten en er verkeerde grond was besteld. Vandaar het verschil in groeitempo van de zonnebloemen. Het is te danken aan het doorzettingsvermogen van Suzanne Kal dat er nu goede grond ligt. Het schoolgebouw voldoet natuurlijk aan alle moderne eisen en is voorzien van een dak bedekt met Sedum, een plantje dat weinig onderhoud vergt en samen met de grond isolerend werkt. Daarop zijn zonnepanelen geplaatst zodat het gebouw bijna selfsupporting is qua energie. Toen ik echter de stookruimte binnenging dacht ik in een kleine kerncentrale te zijn beland. Een grote ketel die Lely onmiddellijk in beslag zou hebben

Munthee maken

genomen om er een polder mee te bemalen. Pijpen met een doorsnee van 35 cm om het gebouw te voorzien van warmte en frisse lucht in het geval de ramen dicht moeten blijven in verband met vliegtuiglawaai. Allemaal volgens de voorschriften.

En dan die hekken! Gemaakt door Designbureau

Tjep. Over de kleur is nogal wat te doen geweest. Laten we het er op houden dat je ze niet over het hoofd ziet! De vormgeving vind ik echter geweldig. Alle elementen die met tuinieren te maken hebben zijn erin verwerkt.

Het is de bedoeling dat ook de omgeving profiteert van de tuintjes. Iedereen is welkom om een kijkje te nemen, vooral op de open dag, als er tal van activiteiten te zien zijn. Aan het einde van het seizoen werden alle burens door de kinderen aan de deur verrast met wat groenten of kruiden. Zoiets geeft wel een band met de omgeving. In mijn onbevangenheid wilde ik voor dit artikel foto's maken van de kinderen die aan het werk waren. Een zeer alerte onderwijzeres onderschepte mij en vroeg wie ik was en of ik toestemming had van de ouders. Het lag op mijn lippen om te vertellen dat ik fotograaf ben van het plaatselijke pedofielenblad "De olijke schandknaap", maar ik heb me ingehouden. Niet iedereen heeft zo'n verdorven gevoel voor humor.

KoBab

Kasteel Kostverloren: Vergane glorie aan de Amstel

Ruysdael of Hobbema?

Wie in de zestiende en zeventiende eeuw in Amsterdam woonde en het zich kon permitteren, ging in de zomertijd als de stad en vooral de grachten het sterkst stonken buiten de stad wonen, bij voorkeur in een boerenstede of nog beter in een luxe hofstede. Liefst aan het water en niet te ver van de stad. Wester Amstel (1665) en het statige Oostermeer zijn daar goede voorbeelden van.

Als je langs de Amsteldijk Noord rijdt ter hoogte van nr 165 zullen weinig mensen zich realiseren dat ergens daar achter ook ooit een buitenplaats

Ets/kopergravure door Simon Frisius

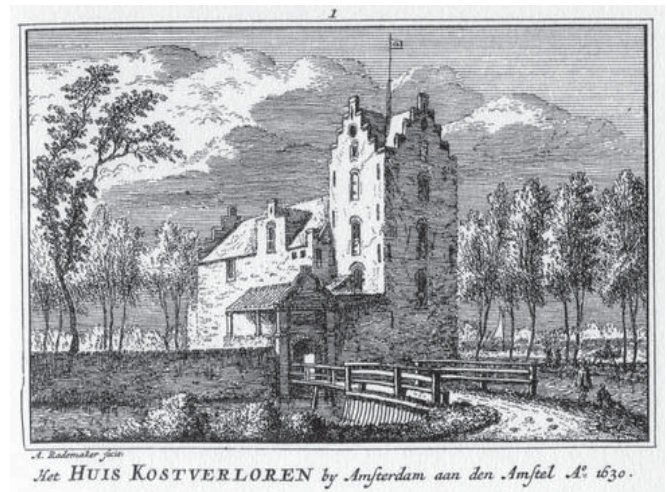

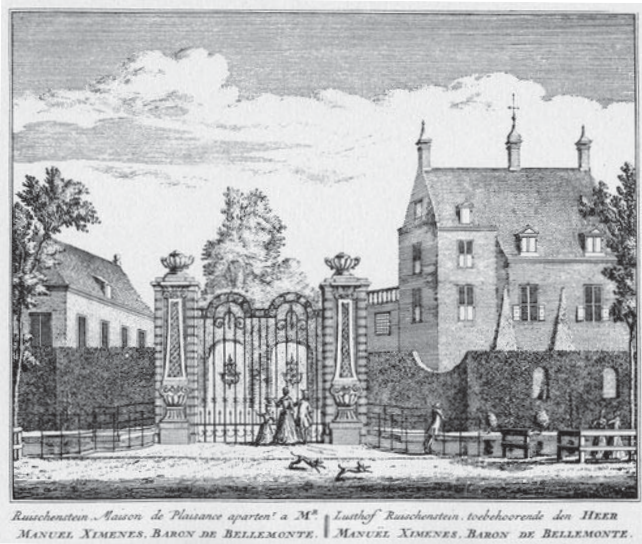
heeft gestaan met de allure van een kasteel, het "kasteel Kostverloren"

Volgens archeologisch onderzoek werd deze hofstede rond 1420 door een onbekende eigenaar gesticht. De eerste bekende eigenaar moet volgens overlevering Mr. Jan Benningh Jansz., Schepen, Schout en burgemeester (1495) van Amsterdam zijn geweest. Het was kennelijk een opvallend bouwwerk want diverse kunstenaars, waaronder Rembrandt, Ruysdael en Hobbema hebben het vereeuwigd.

In de historie duiken diverse namen voor dit buitengoed op. Benningh noemde zijn optrekje Brillenburg, maar de naam Amstelhof schijnt ook

Gravure door A. Rademaker 1630

Gravure door A. Rademaker 1630

te zijn gebruikt. In de zeventiende eeuw werden de namen Kostverloren en Ruischenstein door elkaar gebruikt. Op zich lijkt me dat een handige oplossing voor het geval er een deurwaarder of schuldeiser aan komt kloppen. Je zegt gewoon dat hij bij het verkeerde adres is.

Tussen 1630 en 1650 raakte het gebouw door brand en verzakking van de fundering in verval. Dat verzakken vind ik niet zo opzienbarend. In deze veengebieden moet je al bijzonder goed weten hoe diep de dragende zand of kleilagen liggen. In Amsterdam hebben ze dat wel goed begrepen en hier is het kennelijk niet goed gedaan

Niet lang daarna is de hofstede op kleine schaal gerestaureerd en in 1708 kwam het in handen van Manuel Ximenes Belmonte. Waarschijnlijk is

hij het geweest die er een nieuw huis bij heeft laten bouwen. In 1730 overleed Belmonte. Zijn weduwe Ester de Pinto verkocht de buitenplaats in dat zelfde jaar aan Mr. Jan Sautijn, Schepen van Amsterdam.

Constantia Catharina Clifford-Sautijn de dochter van Jan verkocht de hofstede Ruischenstein In 1760 omdat haar man Pieter Clifford in dat jaar De Hartekamp in Heemstede erfde. Het is duidelijk waar de centjes zaten.

Aan wie zij heeft verkocht vermelden de annalen niet, maar de nieuwe eigenaar is er niet zo behoudend mee omgegaan. Wellicht uit geldgebrek, want na het failliet gaan van de VOC en in de Franse tijd ging het bergafwaarts met de economie. Dat was tevens het begin van de ondergang van veel buitenplaatsen. In 1822 werd Kostverloren of Ruischenstein voor afbraak verkocht. Later is op het zelfde terrein een boerderij gebouwd met de naam Sloterdijk.

Rond 1987 kocht de aannemer en sloper Arie Bakker het terrein op en liet de boerderij afbreken. Hij gaf de Utrechtse architect Pieter van Gent de opdracht een reconstructieontwerp te maken van Kasteel Kostverloren dat hij naast de fundamente van het oude Kostverloren wilde neerzetten. Omdat zowel het toenmalige bestuur van onze vereniging, als de wethouder tegen de herbouw waren, is het er nooit van gekomen. Op dit moment kijken we naar een overigens prachtig stuk weiland.

Nog wel, want als je de boys hun gang laat gaan vliegen binnenkort de golfballen daar om je oren.

KoBab

Afscheid Anton Leeuwenberg

In de vorige algemene ledenvergadering heeft Anton Leeuwenberg afscheid genomen als bestuurslid en dus ook als voorzitter van onze Vereniging.

In een kort speechje belichtte penningmeester Dania Vrind zijn verdiensten.

Zij begon met de opmerking dat Anton eigenlijk nolens volens voorzitter is geworden. Jaren geleden bleek tijdens een vergadering dat Anton niet alleen gepensioneerd chirurg is, maar dat hij ook nog rechten heeft gestudeerd. Zelf zegt hij daar altijd van: dat is zo lang geleden, daar weet ik niets meer van. In de praktijk is echter gebleken

dat zijn juridische kennis wel degelijk van belang is geweest voor zijn functioneren als voorzitter. Hij ambieerde het bestuurslidmaatschap zelf niet maar zei geen neen, toen er een beroep op hem werd gedaan vanwege zijn kennis van de dijk en zijn toch ook juridische achtergrond.

Het zou echter bij een bestuurslidmaatschap gebleven zijn als zich geen tragische gebeurtenis had voor gedaan. In 2007 overleed plotseling Arthur de Jong, die toen voorzitter was. Iedereen keek vervolgens naar Anton en hij nam de taak op zich.

Al snel bleek dat het bestuur daarmee een voortreffelijke keus had gedaan. Dankzij de dagelijkse ronde door de polder met zijn honden ontgaat hem niets. Bovendien leest hij zorgvuldig alle gemeentelijke mededelingen en is dan ook steeds uitstekend op de hoogte van wat de gemeente met ons van plan is. En mocht hem even iets zijn ontgaan, dan werd hij wel door leden bijgepraat.

Anton was dan ook de best geïnformeerde

gesprekspartner bij de gemeente en hij heeft onze standpunten met verve uitgedragen. Ook bleek hij een onderhoudende schrijver te zijn. In zijn jaarlijkse inleiding in de Oeverberichten schetste hij op humoristische wijze het verloop van het afgelopen jaar.

Zelf heeft Anton wel eens het idee dat er de afgelopen jaren niets is bereikt. Het tegendeel is waar. Dankzij vooral zijn inzet zijn er positieve resultaten:

- We hebben toegang tot wethouders en gemeentelijke diensten;
- We praten mee over de nieuwe brug bij Ouderkerk;
- Formeel staat vast dat de activiteiten van de kaasboerderij beperkt moeten worden;

- AFC komt NIET naar de Middelpolder;
 - Het nieuwe Tulpenburg is een stijlvol buitenhuis in plaats van een groot flatgebouw.
- Als dank voor zijn enorme inzet in zeven jaar bestuurswerk bood Dania de scheidende voorzitter een kunstwerk aan, vervaardigd door Nicole van Buuren, mede bestuurslid.

Erik Glasius

Opkomst en ondergang van de Watertuin Amstelveen

Enige jaren geleden is het Hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht begonnen met het opzetten van het project Watertuin Amstelveen, soms ook Waterharmonica genoemd.

De bedoeling van dit project was het ecologisch zuiveren van water als inlaatwater voor het stedelijk gebied. Het water afkomstig uit de rioolwaterzuivering zou hiermee extra gezuiverd worden in een reeks natuurlijke en verschillende waterpartijen, zodat de kwaliteit van het oppervlaktewater van de Middelpolder en de stadswateren van Amstelveen verbeterd.

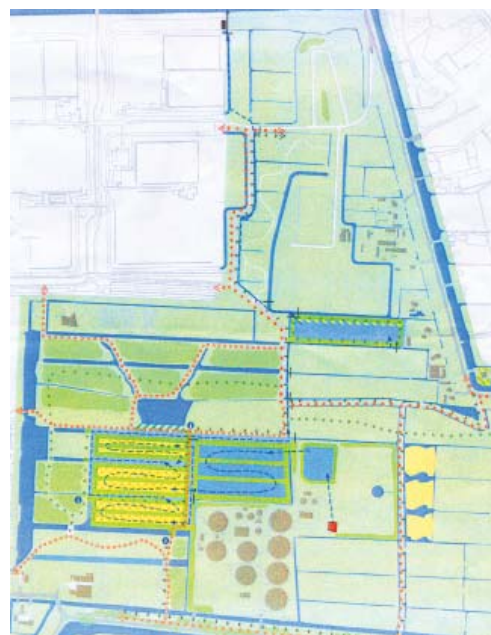
Het Groengebied Amstelland zou het gebied rondom de Watertuin aanpassen, zodat het goed op de inrichting van de Watertuin zou aansluiten en zou bijdragen aan de verbetering van natuur- en recreatiewaarden van het gebied.

De vereniging was blij met het plan, omdat daarmee ook bedreigingen voor het landschap vanwege uitbreidingen van sportvelden of woningbouw van de baan waren.

Na een informatie avond voor omwonenden half mei 2014 was het enkele maanden stil, totdat half december opnieuw een brief aan de omwonenden werd verstuurd met de mededeling dat het hoogheemraadschap afzag van voortzetting van het project. De reden was dat na veelvuldig overleg met direct en indirect betrokken partijen de risico's verbonden aan het project door het waterschapsbestuur groter werden ingeschat dan de kansen. Wat deze risico's waren werd in de brief verder niet toegelicht. Ook wil de communicatie

medewerker van het hoogheemraadschap daar bij navraag verder geen uitspraken over doen. In het weekblad Amstelveen Dichtbij van 24 december 2014 vertelt een CDA raadslid van de gemeente Amstelveen, dat alle partijen achter dit plan stonden om de waterkwaliteit van het oppervlaktewater in Amstelveen te verbeteren. Hij ziet het stoppen van het project als een eenzijdige beslissing van het Dagelijks Bestuur van het Waterschap en wil van het College weten of het plan niet toch eventueel in aangepaste vorm doorgang kan vinden.

Nicole van Buuren

N522 Vervanging brug Amstel Ouderkerk

Op de ledenvergadering van de Vereniging Amsteloever in 2013 heeft de leider van dit project een toelichting gegeven op de plannen voor de vervanging van de brug bij Ouderkerk. Op dat moment was er nog sprake van meerdere varianten. Inmiddels is gekozen voor de nieuwe brug, zoals op de tekening verderop in dit verhaal.

Op de website van de provincie staat de laatste stand van zaken in de voortgang van dit project. Op de website van de vereniging Amsteloever staat de link naar deze site (<http://www.noord-holland.nl/web/Projecten/Amstelland-1/In-voorbereiding-8/N522-Vervanging-brug-Amstel-Ouderkerk.htm>).

Hieronder volgt de meest relevante informatie over aanleiding, onderzoek, besluitvorming en planning

Aanleiding

Over de provinciale weg N522 (Oranjebaan/Burg. Stramanweg) in de gemeenten Amstelveen en Ouder-Amstel rijden dagelijks circa 23.000 motorvoertuigen. De brug over de Amstel verbindt in Ouderkerk a/d Amstel de gemeenten Amstelveen en Ouder-Amstel. Aan beide zijden van de brug sluiten zijwegen aan met lokaal verkeer.

De brug is ook een belangrijke openbaar vervoerroute (o.a. R-netlijn 300) tussen Amstelveen en Amsterdam Arena. Daarnaast wordt de weg, vooral tijdens filevorming op de A9 en in spitsuren, veelvuldig gebruikt door doorgaand verkeer. De brug over de Amstel stamt uit de jaren '30 van de vorige eeuw en is, technisch gezien, aan vervanging toe. In 2011 zijn verschillende soorten oeververbindingen onderzocht. Op basis van de resultaten van die onderzoeken hebben de betrokken overheden in 2012 hun voorkeur uitgesproken voor een nieuwe, bredere, brug, die in staat is de toenemende verkeersstromen op een vlotte en veilige manier af te wikkelen.

Betrokken overheden

De provincie zoekt samen met de gemeenten Amstelveen en Ouder-Amstel, de Stadsregio Amsterdam en Waternet een goede oplossing voor de verkeerssituatie op en rond de nieuw te bouwen brug.

De onderzochte oeververbindingen

Tussen half 2011 en half 2012 is onderzoek verricht naar zes varianten van een nieuwe oeververbinding:

1. Een nieuwe brug

a met aanpassingen aan de bestaande verkeerssituatie

b in de bestaande verkeerssituatie

2. aquaduct in combinatie met een brug voor het langzame verkeer;

3. Bij nieuwe brug rekening houden met mogelijke vertraming van R-net => ontwerp met aparte busstroken;

4. het aquaduct voorzien van aparte busstroken;

5. een aquaduct in combinatie met een nieuwe brug voor al het lokale verkeer (ook streekbussen rijden dan over de brug);

6. Aquaduct met mogelijkheden voor tram / light-rail in de toekomst.

Ad 1.

Een bredere brug is nodig om de toegenomen verkeersstromen vlot en veilig af te wikkelen. Om afslaand verkeer en doorgaand verkeer zoveel mogelijk te scheiden, wat de doorstroming ten goede komt, zou in de huidige verkeerssituatie een brugdek van zo'n 35 meter nodig zijn. Ter vergelijking, de huidige brug is zo'n 18 meter breed. Omdat de brug behalve functioneel, ook zeer beeldbepalend is, is onderzocht hoe de breedte van de brug beperkt zou kunnen worden. Daarvoor is onderzoek gedaan naar het effect van het opheffen van de kruising Amstelzijde/Amsteldijk Noord. Het gemotoriseerd verkeer op de Oranjebaan kan dan niet meer direct de Amstelzijde oprijden. Om dit verkeer naar de N522 te leiden zijn parallelwegen nodig. In dat geval kan een brug van ongeveer 25 meter breed de verkeersstroom, ook in de toekomst, goed verwerken. Deze oplossing is in de onderzoeken meegenomen als variant 1a.

De onderzoeken

Voor alle varianten is onderzoek gedaan naar:

- toekomstige verkeersstromen en verkeersintensiteit op de kruispunten aan weerszijden van de brug
- ruimtelijke kwaliteit
- de bodemgesteldheid
- aanwezigheid van kabels en leidingen in de grond
- de bouw- en uitvoeringskosten
- historie van de brug en directe omgeving
- de mening van de bewoners
- de benodigde onderhoudsmaatregelen tot aan de nieuwbouw

Daarnaast is advies gegeven over:

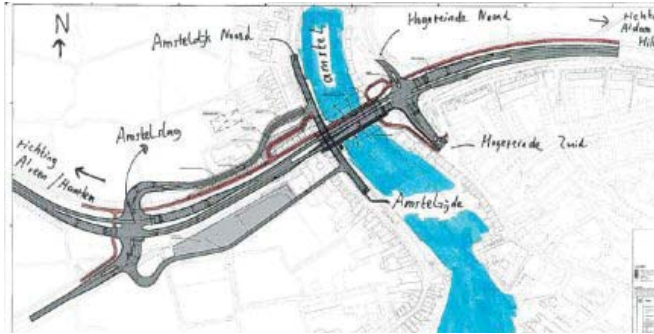
- De verkeerssituatie tijdens de uitvoeringsperiode
- De mogelijkheden van een tijdelijke oeververbinding tijdens de uitvoeringsperiode

Het complete eindrapport met de resultaten van het verkeerskundig onderzoek, de civieltechnische uitwerking, het beeldkwaliteitsplan en de

kostenraming zijn te downloaden op de genoemde site van de provincie.

Voorkeur voor brede brug

De stuurgroep, bestaande uit provincie Noord-Holland, gemeenten Amstelveen en Ouderamstel en de stadsregio Amsterdam heeft op 24 mei 2012 op basis van de resultaten van de onderzoeken een voorkeur uitgesproken voor een nieuwe brede brug, gecombineerd met de opheffing van het kruispunt Amstelzijde/Amsteldijk Noord.

Ontwerp Amstelbrug

Klankbordgroep

Om een zo goed mogelijk beeld te krijgen van het dagelijks gebruik van de brug, zowel vanaf het water als over de weg, is een aantal maal met een klankbordgroep gesproken. Deze groep bestaat uit vertegenwoordigers van wijkraden, ondernemers, horeca, fietsers, automobilisten en de beroepsvaart. Tijdens de eerste bijeenkomst zijn zij geïnformeerd over de noodzaak om de brug te vervangen en de huidige verkeerssituatie. Tijdens deze bijeenkomst zijn de aandachtspunten geïnventariseerd die meegenomen zijn in de onderzoeken naar de zes verschillende oeververbindingen. In april 2012 zijn de resultaten van alle onderzoeken doorgenomen met de klankbordgroep. De voorkeur voor een bredere brug, waarbij het kruispunt Amstelzijde/Amsteldijk Noord wordt opgeheven, kon binnen de klankbordgroep op breed begrip rekenen.

De vereniging Amsteloever is vertegenwoordigd in de klankbordgroep. De laatste vergadering vond plaats in februari 2014.

Inmiddels heeft ook de gemeente Ouder Amstel een werkgroep tijdelijke bereikbaarheid opgericht, die vooral gericht is op het bereikbaar houden van het dorp Ouderkerk tijdens het hele proces van vervanging van de brug.

Planning, proces en inspraak

De betrokken overheden zullen een aantal formele besluiten nemen voordat de nieuwe brug daadwerkelijk gerealiseerd kan worden. In deze besluiten worden de afspraken tussen provincie en gemeenten vastgelegd, wordt de financiering geregeld en wordt een keuze gemaakt voor de te volgen planologische procedure. Binnen deze procedure bestaat de mogelijkheid voor betrokkenen hun zienswijze op de plannen in te dienen.

De inmiddels bijgestelde planning ziet er op dit moment als volgt uit:

- 2011-2012** Onderzoek zes oeververbindingvarianten
- Medio 2012** Keuze van voorkeursoplossing door Stuurgroep
- 2013** Nadere onderzoeken variant 1a
- Medio 2014** Besluitvorming provincie en gemeenten
- 2^e helft 2014** Start technische planuitwerking
- 2015** Voorbereiding aanbesteding
- 2016** Selectie van aannemer
- 2^e helft 2016** Bouw tijdelijke brug en sloop bestaande brug
- 2017** Start bouw nieuwe brug
- In 2018** moet de nieuwe brug klaar zijn.

Nicole van Buuren

Architectuur aan de amstel

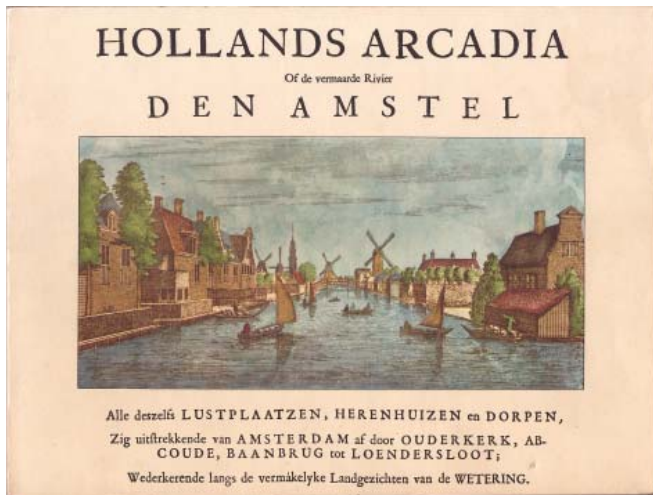
De Amstel is vooral in de 18e eeuw een aantrekkelijk gebied voor buitenplaatsen geworden. Na circa 1800 verdwijnen de meeste weer en keert het agrarisch karakter terug. In de twintigste eeuw wordt de streek, en met name de Westkant tot aan Ouderkerk, opnieuw ontdekt. Sinds ongeveer 1990 worden kleinere huizen vervangen door grotere en wordt er ijverig verbouwd.

De rivieren Amstel en Vecht waren vroeger vooral bekend om de vele buitenplaatsen. Voor de Vecht

geldt dat nog steeds, aan de Amstel zijn er nog maar drie over: Amstelrust, Wester-Amstel en Oostermeer. Amstelrust ligt nu in Amsterdam, de andere twee liggen vlak bij elkaar en zijn iedere dijkbewoner bekend. Hoe onze dijk er in de 17e eeuw uitzag weten we uit de vele platen die Abraham Rademaker er in 1730 van maakte (*afbeelding 1*). Inmiddels wordt er een nieuwe buitenplaats gebouwd, Tulpenburg, in een andere vorm maar wel op dezelfde plaats als de oude die begin 19e eeuw werd gesloopt (*afbeelding 2*)

Neergang

De buitenplaatsen waren gesticht door rijke

Omslag van 'Hollands Arcadia' een boek met tekeningen van voornamelijk buitens langs de Amstel door Abraham Rademaker.

Amsterdamse kooplieden die 's zomers de stank van hun stad wilden ontvluchten. De grachten immers waren een open riool waar ook nog eens het afval van leerlooierijen en af en toe kadavers in werden gedeponeerd. Het water stond wel in verbinding met het IJ, maar van echte doorstroming was geen sprake. Ieder die het zich kon permitteren, ontvluchtte de stad. De rijke bovenlaag trok zich enkele maanden terug op de eigen buitenplaats, de wat minder gefortuneerden hadden soms een bescheiden tuin met een theekeupel aan de rand van de stad.

Aan het eind van de 18e eeuw was er een economische neergang, mede veroorzaakt door politieke twisten tussen de Prinsgezinden en de Patriotten. De bezetting door Napoleon en vervolgens inlijving bij het Franse keizerrijk maakten de situatie er niet beter op. Van welvaart was geen sprake meer, het gewone volk leed armoede, de elite zag zijn rijkdom verdwijnen. Het hebben van én een huis aan de gracht én een buitenverblijf werd velen te kostbaar. In de Vechtstreek werden de grote huizen verhuurd of

in delen permanent bewoond, langs de Amstel sloeg een zekere Frederik Kaal zijn slag. Hij kocht de buitenplaatsen tegen een lage prijs op, liet ze slopen en verkocht alles als bouw materiaal. En passant verrijkte hij de Nederlandse taal met het woord 'kaalslag'.

De vaak prachtige tuinen, die al eerder in verval waren geraakt, werden eveneens ontmanteld. De bomen werden omgehakt en als timmerhout verkocht, de struiken en planten gerooid. Het overgebleven land werd met gras ingezaaid, aansluitend op de al achter de voormalige buitenplaatsen gelegen weilanden en zo her kreeg de streek zijn agrarische bestemming.

Kostverloren

Aparte vermelding verdient het huis Kostverloren - ook wel bekend als Ruischenstein- dat de vorm had van een heus kasteel. Het is o.a. door Rembrandt, Hobbema en Ruijsdael vereeuwigd. Elders in dit blad schetst Ko Babeliowsky de geschiedenis van dit huis.

Schaphenhokken

Omstreeks 1910 deed een projectontwikkelaar zijn intrede in het toen vooral agrarische gebied. Het was grondeigenaar en schaphenhouder C.H. Schneider, die eigenaar was van de samengevoegde boerderijen Veen en Veelust en door tijdgenoten wel 'schaphenkoning' werd genoemd. Om die reden kregen de door hem gebouwde woningen (nummers 1C - 16) ook wel de naam 'schaphenhokken', terwijl ze eveneens bekend zijn als 'Schneider's woningen'. Het zijn twee rijen van acht aan elkaar gebouwde huizen die onder een flauwe hoek t.o.v. elkaar liggen en centraal toegankelijk zijn via een houten brug. Zij onderscheiden zich door een mooie detaillering aan de voorgevels, die door het

Bouwtekening van de voorkant van het nieuwe 'Tulpenburg'.

Woonhuis nr. 78, inmiddels gesloopt.

verwerk nog wordt benadrukt. Inmiddels zijn de nummers 9 en 10 samengevoegd tot één woning. Enige jaren later werd in een ongeveer vergelijkbare stijl, maar minder fijn gedetailleerd een tweede complex gebouwd, de nummers 18 t/m 27.

Iets eerder, waarschijnlijk omstreeks de eeuwwisseling van de 19e naar de 20e eeuw, zijn enkele huizen gebouwd in de typische architectuur van die tijd, gedekt met licht rode geglaazuurde pannen. Zoals Veldlust (nr. 40) van een van onze bekendste dijkbewoners, Piet de Graaf, nr. 56 de boerderij van H. Olij en Anna's Hoeve (nr. 67), al lang geen hoeve meer, maar een woning met bedrijfspand van de firma De Jong. Het pand op de hoek van de Oostermeerweg en de Amstedijk, dat ooit een school was, dateert uit dezelfde tijd.

Klein, maar bijzonder aardig is de reeks laag beneden de dijk gelegen witte huizen nrs. 80 t/m 86. Heel bijzonder is, dat deze huizen destijds, uit kostenoverwegingen, op koeienhuiden zijn gefundeerd.

Aan het begin van de 20e eeuw was de Amstedijk een echt landelijk gebied. Er waren wat boerderijen met daartussen veel ruimte en verspreid wat losse huisjes. Zo werd in 1882 een charmant woonhuis gebouwd dat later het nummer 78 kreeg (*afbeelding 3*). Inmiddels is het gesloopt en wordt het vervangen door een dubbel woonhuis waarvan de architectuur op zijn minst opmerkelijk kan worden genoemd (*afbeelding 4*). Het gebouw steekt nogal af tegen het, in 1990 gebouwde, huis in klassieke stijl op nr. 76.

Twee onder één kap

In de jaren twintig en dertig van de vorige eeuw worden overal in het land de bekende twee onder één kap woningen gebouwd, zo ook aan de Amstedijk. Het zijn er veel teveel om op te noemen.

Een uitzondering dient misschien gemaakt voor de reeks kleine huizen in dit genre, de nummers 45 t/m 54 die, evenals de al genoemde 'schapenhokken' een stukje van de rijweg af liggen. Inmiddels bestaat nr. 54 niet meer want een aantal jaren zijn de nummers 53 en 54 in een hand gekomen en vervangen door één woonhuis. Elders (nr 35) is een dergelijk groot huis uitgevoerd in gele steen. Opmerkelijk omdat de andere woningen in de omgeving alle in rode steen zijn uitgevoerd.

Een ander bijzonder geval van wijziging in een bestaande twee onder één kap vormen de nrs. 61 en 62, huizen uit de jaren zestig van de

Het dubbele huis dat daarvoor in de plaats is gekomen.

20e eeuw, een tijd waarin aan de dijk weinig is gebouwd. De koper van nr. 61 bedacht dat een vrijstaand huis te prefereren zou zijn en liet zijn helft van het dubbele huis afbreken en vervangen door een, aanzienlijk groter, nieuw pand. De eigenaars van nr. 62 Cees en Anneke Brouwer (oud bestuurslid) hebben nog handtekeningen verzameld om deze opmerkelijke verandering in hun woonsituatie tegen te gaan, maar de gemeente heeft hieraan toch medewerking verleend. (afbeelding 5).

Apart kunnen nog worden genoemd de twee blokjes van drie huizen, vermoedelijk uit begin jaren dertig, de nummers 138 t/m 143. Het laatste pand heeft een flinke uitbreiding ondergaan, niet alleen aan de achterkant, maar ook aan de zijkant, waar een garage en tuinkamer zijn bij gebouwd.

Villa's

Echte ruime vrijstaande villa's, zoals die zoveel in het Gooi, Aerdenhout en Bloemendaal zijn gebouwd, vinden we aan de Amstel niet veel. Er liggen er een paar vlakbij de gemeentegrens met Amsterdam, nrs 165 t/m 170. Nummer 170

Vrijstaand huis nr. 61 ter vervanging van de helft van nrs. 61/62.

zal door een nieuw huis worden vervangen, zoals op de vorige ledenvergadering kon worden vernomen. Architectonisch het meest interessant is ongetwijfeld nr. 168, een villa waaraan duidelijk een architect te pas is gekomen, die eerder dit soort ontwerpen realiseerde. Kleiner is De Zonnehof, nr. 104b, dat met zijn rietgedekte kap de indruk maakt zo uit Laren te zijn overgebracht.

Nieuw in dit genre zijn de forse witte villa's van de gebroeders Bakker, resp. nr. 74 en nr 164. Alleen oudere dijkbewoners zullen zich nog het kleine, groen geverfde houten huisje herinneren dat ooit op de hoek van de Machineweg en de Amsteldijk Noord stond.

De tijden veranderen De gemeente heeft een nieuwbouwplan goedgekeurd dat de witte villa nr. 155 zal vervangen. (afbeelding 6) Ruimte om alle architectuur te beschrijven is hier niet, laat staan om alles af te beelden.

Wie alles wil zien, maakt zelf een wandeling langs de dijk!

Erik Glasius

Impressie van de op de dijk gerichte voorgevel van de nieuwbouw die op nr. 155 is voorzien.

Colofon

Doelstelling:

De Vereniging Amsteloever heeft ten doel de gemeenschappelijke belangen, zoals leefbaarheid, veiligheid en behoud van het landschapsschoon te behartigen van de bewoners van de Amsteloevers en aangrenzende gebieden in het niet verstedelijkte deel van de Amstelveense Middelpolder.

Bestuur:

Peter Hesp (Voorzitter)
Amsteldijk Noord 125 - 1183 TJ
p.hesp@wxs.nl

Dania Vrind-Dudok de Wit (Penningmeester)
Kalfjeslaan 52 - 1083 AA Amsterdam
dvrind@gmail.com

Harmina Muggen (Secretaris)
Kalfjeslaan 56 - 1083 AA
hmuggen@gmail.com

Erik Glasius
Amsteldijk Noord 76 - 1183 TE
e.glasius@telfort.nl

Nicole van Buuren (website)
Amsteldijk Noord 86 - 1183 TG
info@nicolevanbuuren.nl

Website: www.verenigingamsteloever.nl
Contact: info@verenigingamsteloever.nl

Vormgeving: Ko Babeliowsky

Geslaagde actie tegen voorgenomen uitbreiding van golfterrein AMVJ

Eind september vorig jaar werd de vereniging via een email van één van onze leden erop attent gemaakt dat stadsdeel Zuid namens AMVJ Golf Groengebied Amstelland had verzocht het reeds bestaande golfterrein op Sportterrein Het Loopveld te mogen uitbreiden.

Deze (tweede) uitbreiding betrof het grasland tussen de Kostverlorenweg en de Aanloop, terrein dat nu wordt gebruikt als weiland waarop paarden lopen.

De reden voor dit verzoek was dat AMVJ golf in de toekomst minder gebruik kan maken van de bestaande sportvelden omdat deze intensiever zullen worden gebruikt door de andere sporters.

De vereniging heeft middels een brief van 13 oktober 2014 bij het Groengebied Amstelland, dat het gebied beheert, geprotesteerd tegen deze uitbreiding.

Ons belangrijkste argument was dat de Middelpolder één van de laatste natuurlijke gebieden is waar in en bij de stad dieren vrij kunnen rondlo-

pen, van groot belang zowel voor het dierenwelzijn als voor sporters als (hard)lopers en fietsers en ruiters, die hier in grote getale komen recreëren. Ook werd in de brief gewezen op de aanwezigheid van meer dan voldoende golfvelden in de nabije omgeving.

Ook bewoners van de Kalfjeslaan hebben per brief tegen de uitbreiding geprotesteerd. Op de algemene bestuursvergadering van Groengebied van 4 december 2014 heeft zowel onze voorzitter Peter Hesp als de voorzitter van de Golfvereniging over dit onderwerp ingesproken. Na overleg besloot het algemeen bestuur de uitbreiding af te wijzen. Hierbij gaf de doorslag het belang van de aanwezige pensionstalhouderij die de paarden vrij moet kunnen laten rondlopen, de recente uitbreiding van het ruiterspadennet en het behoud van het bestaande landschap.

Uiteraard zijn wij zeer verheugd over deze afloop. Voor meer info zie www.groengebied-amstelland.nl

Harmina Muggen

Van de penningmeester

Onze vereniging telt momenteel 116 leden, waarvan 2 nieuwe en helaas 2 opzeggingen. 13 leden zullen we nog (voor een derde keer) aanschrijven, want die zijn vergeten de contributie te betalen. Van ons kapitaal van € 4500,- staat sinds afgelopen jaar € 3000,- op de spaarrekening. De structurele kosten zullen de komende jaren op een iets hoger niveau komen te liggen, zoals € 290,- voor het onderhoud van onze mooie website! Kortom, we zijn financieel gezond!

Inkomsten en uitgaven Amstelover per ING-rekening 2014

Beginsaldo ING-rekening nr 7908344		€4.403,97			
Inkomsten		Uitgaven			
Contributies betreffende 2013	€	-	Jaarvergadering	€	291,75
Contributies betreffende 2014	€	985,00	Representatie	€	100,00
Contributie betreffende 2015	€	113,00	Bankkosten	€	115,58
Bijdrage gemeente Oeverberichten	€	250,00	Secretariaat	€	-
			Drukkosten	€	296,15
			Website	€	290,00
			Afscheid voorzitter	€	165,00
			Onbekend	€	-
Totaal ontvangen per bank	€	<u>1.348,00</u>		€	<u>1.258,48</u>
			Saldo	€	89,52
Spaarrekening		€3.000,00			
Eindsaldo ING-rekening nr 7908344		€1.493,49			